

Verlag excursie plantenwerkgroep Coepelduynen en Katwijk aan Zee 25 juni 2022

Deelnemers: Niels Jeurink, Ellen van Knippenberg, Gonny Sleurink, Henk Snel, Cor Nagelmaeker en 'special guest' Simon Miske uit Dronten.

Tekst en foto's: Cor Nagelmaeker

Het reisdoel van deze dag betrof het Natura 2000 gebied: de Coepelduynen bij Katwijk aan Zee. De Coepelduynen bestaan uit een smalle strook kustduinen tussen Katwijk en Noordwijk. Het is een klein gebied met een gevarieerd duinlandschap dat reliëfrijk en landschappelijk zeer afwisselend is. Het gebied behoort tot de kalkrijke jonge duinen. Er is eigenlijk geen sprake van een binnenduinrand. De overgang naar het achterliggende polderlandschap is vrij abrupt. In het verleden zijn de duinen gebruikt voor het drogen van netten, het weiden van vee en als duinakkers. Door deze menselijke invloeden is een specifiek open duinlandschap ontstaan met een afwisseling van duingraslanden, struwelen en bos, waarin waardevolle flora en fauna voorkomt. Je ziet er veel goed ontwikkelde, kalkrijke duingraslanden die kenmerkend zijn voor het zeedorpenlandschap, met daarin veel zeldzame plantensoorten.

Half 9 vertrokken we vanaf onze vaste stek bij het stadhuis. Het weer leek goed en beter dan de voorspellingen. Na ruim anderhalf uur, niet zo ver van ons reisdoel begon het toch te regenen. Het kletsnatte wegdek en de dreigende luchten richting zee voorspelden weinig goeds! Eerst parkeerden we onze auto's in het centrum en vlakbij de kust(!). De auto van Niels kon aan het infuus. Daarna gingen we met gezwinde spoed naar bakkerij Haasnoot, de fameuze plaatselijke tearoom, alwaar ene mevrouw de Bok enthousiast de scepter zwaait. Haasnoot, al weer 130 jaar actief in het Katwijkse, heeft als specialiteit de 'Katwijkse

Zeekaak'. Die namen wij niet. Maar de andere lekkernijen gingen er goed in! Komt u binnenkort in de buurt: Hoornseplein 39!

Ondertussen werd het droog. We liepen vanuit het centrum zo de duinen in. Binnen no time vlogen ons de plantennamen om de oren.

Hertshoornweegbree, biggenkruid, kardinaalsmuts, kruipend stalkruid, luzerne, bezemkruid en zwarte mosterd. Het hek van de hier gevestigde camping van Molecaten, je bent in Nederland nooit ver van huis, was fraai gedrapeerd met de prachtige groeiwijze van de heggenrank (of hekkenrank?).

Vanaf hier gingen we het mooie duingebied van de Coepelduynen in. En niet geheel

onbelangrijk: het weer knapte zienderogen op. Ondanks de slechte vooruitzichten bij Weer online. De winnaar deze dag werd overduidelijk Weerplaza, dat ons wolkjes en zonnenschijn had toegezegd. En zo was het! Al spoedig noteerden we een hele rits aan soorten die in dit milieu voorkomen: overblijvende ossentong, nachtsilene, hondstong, geel- en glad walstro, slangenkruid, fakkelgras, voorjaarsganzerik, keizerskaars, zeeraket, zeemelkdistel, wilde reseda, kromhals, duinsalomonszegel, grote tijm, geelhartje, grote teunisbloem, rode ogentroost en duinviooltje. We genoten van onze eigen

Floriade!

Tegen half een namen we een afslag richting zee. De zon brandde inmiddels dusdanig dat de petten en de zonnebrand te voorschijn kwamen. Het uitzicht op het strand en de zee was perfect. Tijd voor de lunch. Onder het wegkauwen van allerlei lekkers werden we getrakteerd op een heuse vliegshow. Aanleiding hiervoor was de Nederlandse Veteranendag in Den Haag. 4 F-35's scheurden een aantal keren heen en weer, met daartussen een paar historische kisten. Ook een aantal enthousiast geworden zilvermeeuwen nam deel aan het defilé. Het geheel werd gecomplementeerd door opstijgende en landende airbussen van Schiphol. Waar de stikstof neerkwam konden we niet zo goed zien. Hopelijk niet in de mooie,

maar kwetsbare Coepelduynen.

Tegen 17.00 uur kwamen we aan op de boulevard van Noordwijk, waar we meteen schermhavigskruid en akkerwinde konden noteren. We besloten hier even onderdeel uit te maken van het strandleven. We kozen voor een strandtent met de naam Bubbles Beach. Het leverde het door sommigen veronderstelde bubbelbad niet op, maar de drankjes gingen er vlot in.

Vanaf hier ging het via de boulevard, die hier de naam van koningin Astrid draagt, terug naar het duingebied. Om daar de terugtocht naar Katwijk te aanvaarden, maar nu via de landkant van de Coepelduynen. Het pad liep gaandeweg letterlijk langs de voet van de duinen. Halverwege werden we geconfronteerd met een 80-jarige 'hardloper', gezegend met een stel vervaarlijk uitziende O-benen, die op een in onze ogen nogal riskante wijze door het bos struikelde. Als ware hij druk bezig met een auditie voor Monty Pyton's 'department of silly walks'. We hielden ons hart vast. Edoch: wel respect!

Aan het einde van het pad kwamen we bij een sloot, met stevig gaaswerk, waar achter zich een mooi uitziend grasland bevond met veel rietorchis en ratelaar. We vervolgden onze weg verder richting Katwijk via nog zo'n mooi bospad langs de rand van het duin. Dit dan wel een tijdje onder de knetterharde tonen van de plaatselijke kermis, die hier nog net niet in het duin (Natura 2000!?) was opgebouwd. De teller van het aantal plantensoorten was inmiddels de 250 gepasseerd! Waaronder de bijzondere bitterkruidbremraap. Even later liepen we via een pad, dat ingeklemd was tussen het steil oprijzende duin en het lange hek van het hier gevestigde Europese ruimtelab Estec. Om tenslotte te arriveren in de bebouwde kom van Katwijk. Hier begon het weer zachtjes te regenen. We parkeerden onze auto's in een prachtige parkeergarage, die gebouwd is langs de boulevard, maar geheel aan het oog onttrokken wordt door duinen, waaronder de garage verstopt is. Mooi gedaan!

Zo vanuit de parkeergarage liepen we rond half 8 het etablissement, Sunset Boulevard binnen, alwaar ons verdiende loon wachtte: de immer gezellige afsluiting! Opmerkelijk was het gerecht dat Ellen en Niels hadden besteld. In plaats van de eenvoudige 'Green Chicken Burger', verscheen de luidruchtige maar goed gemutste serveerster met een torenhoog bouwsel in de vorm van een soort paddenstoel, die doorspiest was met een satestok. De garnering tussen de fors uit gevallen kadetten bestond uit wat groenten, maar ook uit een gifgroene substantie die de nodige vragen en opmerkingen ontlokten. Altijd leuk en informerend! Gelukkig bleek de constructie beiden goed te smaken!

Na deze culinaire ervaring reden we verzadigd en tevreden naar huis. Topdag, mooi weer, ruime sortering planten, veel gelachen en oh ja, Simon houden we er in!